

Logg från Älva:

Datum: 13/10 2018

Elevloggare: Angelika och Ludde

Personalloggare: Jan

Position: Marina Smir

Segelsättning: N/a

Fart: N/a

Kurs: N/a

Beräknad ankomst till nästa hamn: 15/10 13.00

Planerat datum för att segla vidare: 14/10 Förmiddag

Väder: Soligt och fuktigt

Elevlogg:

Hejsan svejsan allihopa där hemma,

Sakna oss inte allt för mycket! Vi har det finemang här i soliga Marocko! Idag har vart en mycket intressant dag i Chefchaouen, en bergsstad här i Marocko, där många sedlar har lämnat våra plånböcker och lagts på diverse krimskrams. Allt från vackra fat till stråhattar med bollar på har inhandlats och ska nu försökas få plats med i väskan hem. Risk för övervikt finnes.

Allt började med en guidad tur runt i den blå staden, där otaliga katter sågs. Sedan gavs fritid till att inhandla lunch samt tid till att strosa runt i stadens många gränder. Dagen avslutades med en busstur hem och en rykande färsk lasagne väntade på oss (lagad av besättningen, mycket god!) Under presenteras dagens lista.

Angelikas och Luddes lista (Morocco edition):

Antal fat inhandlade: Dryga 40 stycken

Konsumerade kyckling tagine med pommes: Väldigt många (väldigt gott)

Antal kackerlackor sedda på kajen i natt: Säkert 20 (men dom är döda nu, tack och lov)

Antal Pringlesrör köpta under dessa dagar i Smir: Upp mot 100 stycket minst

Nätter kvar: 5

Här är ett smakprov på vad Chefchaouen har att erbjuda:

Snart ses vi!

// Angelika och Ludde

Lärrarlogg:

Chefchaouen är som ni ser på de fina bilderna en vacker plats, och vi har vandrat och vandrat, upp och ner i många, trånga gränder, sett många sköna syner, katter, små hundar – och massor av spanska turister som tydligen flockas i norra Marocko på helgerna. De tar bara färjan över för en dagsutflykt. Jag, Arvid och Mohammed (frisören som blev guide för en dag) hittade Aladdins restaurang, ett skönt hak med fyra våningar med utblick över kust och bergstoppar där även vegetarianer kunde hitta ett och annat välkryddat att äta. Ett stort antal spanjorer trängdes i trapporna upp till översta våningen som de bokade och blev klara före oss. De spanska madamerna köade på utvägen i minst en halvtimme på stället enda toalett på utvägen, så vi fick hålla oss...

Inga dramatiska händelser, utom möjligen ett och annat antiklimax, som t ex när vår käre guide skulle visa oss "vattenfallet" som vi efter viss möda och lång klättrande vandring uppför solgassiga gränder lokaliserat tyvärr visade sig sakna vatten. En annan liten besvikelse inträffade då vi skulle bevista "Casbah" eller "Al Kasaba" – befästningen i Medinans mitt som tydligen finns i många Marockanska byar och städer. Tyvärr var dock biljettförsäljaren på dåligt humör (eller nåt) så hon ville inte sälja några biljetter till oss för en rimlig peng. Vad hon sa till Mohammed har vi ingen aning om, men resultatet av förhandlingen var dock inte vad vi förväntat oss.

Emellertid blev humöret betydligt bättre när vi skingrade oss för vandring i smågrupper där vi alla fick prova lyckan på marknaderna. Vi hade blivit strängt anmodade att inte erbjuda mer än halva utgångspriset, vilket jag tror många lyckades med. Själv fick jag lust att fotografera en vacker

blåklädd berber i fotsid dräkt och mörkblå turban. Jag frågade honom därför om jag fick ta en bild. "You must first make me a little happy" sa han på bra engelska, och visade mig stolt sin butiks innanmäten. Det hela slutade med att jag fick min bild och ett enkelt hängsmycke för 100 Dirham (ville jag egentligen ha det? – osäker... men startpriset var 350 vilket verkligen var rena rövarpriset). Vi skildes i alla fall som vänner! (Jag misstänker att han var verkligen nöjd med priset!)

